

Vragen rondom Implementatie Nieuwe Normering

Definitief 10-5-2016

Algemeen, wijziging Waterwet, hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP), communicatie opleidingen, techniek.

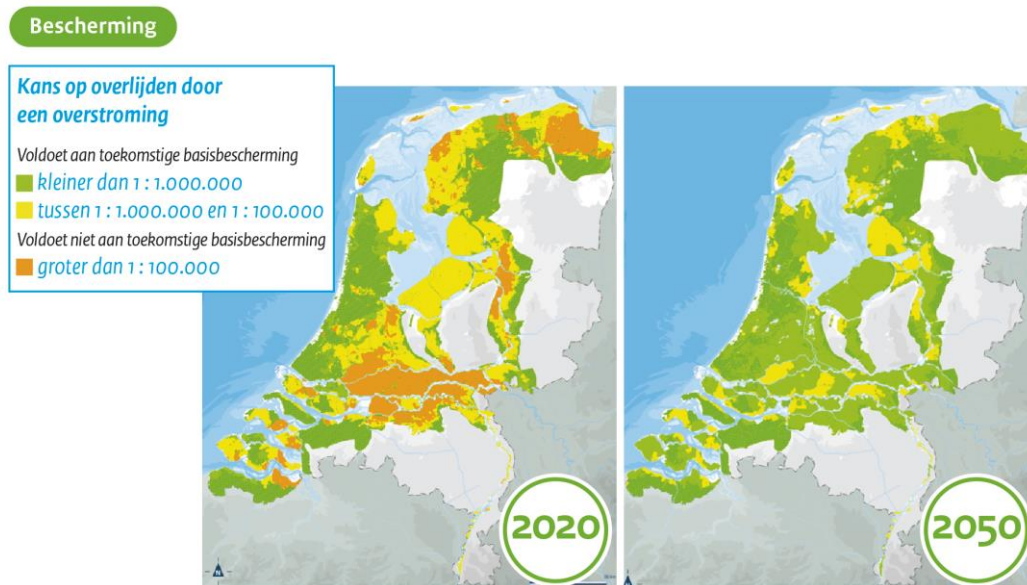
Algemeen

1. Wat zijn de grootste veranderingen van het nieuwe waterveiligheidsbeleid ten opzichte van het huidige beleid?

- Het hele land krijgt hetzelfde basisbeschermingsniveau: de kans op overlijden als gevolg van een overstroming mag niet groter zijn dan 1 op 100.000 per jaar.
- Er zijn nieuwe wettelijke normen berekend op basis van een risicobenadering: hoe groter de gevolgen van een overstroming, hoe strenger de norm.
- Het type norm is veranderd: van een overschrijdingskansnorm naar een overstromingskansnorm. De overschrijdingskans gaf aan welke hydraulische belasting de kering 'veilig moet kunnen keren', de overstromingskans geeft aan met welke kans het fout 'mag' gaan. Onzekerheden worden expliciet meegenomen.
- Dijktringen zijn veranderd in dijktrajecten: uit de risicobenadering blijkt dat de gevolgen achter de dijk binnen één dijkkring erg kunnen verschillen. Daarom is het niet meer nodig om ze rondom dezelfde norm te geven. Dijktringen zijn nu opgeknipt in dijktrajecten.
- De norm per dijktraject heeft twee waarden: de signaleringswaarde en de ondergrens. De signaleringswaarde geeft het signaal dat er voorbereidingen moeten worden getroffen om de dijk tijdig te gaan versterken. De ondergrens geeft aan waar de dijk niet onder mag komen omdat dan niet meer aan de afgesproken bescherming wordt voldaan.
- De nieuwe normen zijn toekomstgericht; alle keringen dienen in 2050 aan de nieuwe normen te voldoen. Dat betekent dat de keringen aan de ondergrens moeten voldoen en dat voor de keringen die niet aan de signaleringswaarde voldoen is nagegaan wanneer er voorbereidingen starten voor versterking.

2. Wat betekent het nieuwe waterveiligheidsbeleid voor mijn regio?

Afbeelding 1 laat zien welke delen van Nederland in 2020 aan de basisveiligheid voldoen en welke nog niet. Hierin is te zien dat vooral grote delen in het rivierengebied, het gebied in Oost Groningen, delen in Friesland en delen in Zeeland nog niet aan de basisveiligheid voldoen. De komende jaren zullen de dijkversterkingen met name in deze gebieden plaatsvinden.

Afbeelding 1: basisbescherming in 2020 en in 2050

3. Het waterveiligheidsbeleid in het rivierengebied berust op twee pijlers: rivierverruiming en dijkversterking. Hoe ziet het samenspel tussen deze pijlers er in de praktijk uit?

Langs de rivieren zal zowel dijkversterking als rivierverruiming nodig zijn om de waterveiligheid te handhaven. Versterking is vooral nodig op plekken waar de dijk niet stabiel genoeg is of waar bijvoorbeeld piping optreedt. Op plekken waar we hogere waterstanden verwachten, kunnen we kiezen voor hogere dijken of voor meer ruimte voor de rivier. Welke oplossing we kiezen hangt af van bijvoorbeeld kosteneffectiviteit, meekoppelkansen en draagvlak, maar ook van wat we als een toekomstvast riviersysteem zien. In opdracht van de bestuurlijke overleggen Rijn en Maas wordt dit uitgewerkt door een werkgroep van regionale partijen (provincies en waterschappen) uit het rivierengebied, I en M en het Deltaprogramma. Het project wordt getrokken door DGRW. Samen bepalen de partijen binnen het Deltaprogramma hoeveel rivierverruiming wordt gekozen richting 2050 en 2075 en wat de opgave blijft voor dijkversterking. Hierover willen de partijen begin 2018 bestuurlijke afspraken maken. Daarmee wordt het krachtig samenspel als concrete ambitie vastgelegd.

4. Hoe werkt Nederland samen met Duitsland en België (Vlaanderen) in het kader van waterveiligheid?

Maatregelen en overstromingen in Duitsland en België hebben invloed op de hoeveelheid t water die ons land kan bereiken en het overstromingsrisico in het grensgebied. Om die reden werken wij samen met zowel Duitsland als België op twee niveaus: bilateraal in het grensgebied en op het niveau van het stroomgebied van de grote rivieren via de Internationale Rivierencommissies van de Rijn, Maas, Schelde en internationale stuurgroep Eems. Er is afgesproken dat internationale informatie-uitwisseling, en waar nodig

afstemming, over de uitwerking van het Deltaprogramma en nieuwe normering plaatsvindt via deze kanalen.

Voor de Rijn zijn op het niveau van het gehele stroomgebied afspraken gemaakt over welke doelen en maatregelen worden genomen tot aan 2021 op het gebied van waterveiligheid. Deze doelen en concrete maatregelen zijn opgenomen in het internationale overstromingsrisicobeheerplan 2016-2021 dat door de Internationale Commissie ter Bescherming van de Rijn (ICBR) eind 2015 is vastgesteld. Voortgang en effect van de maatregelen worden door de ICBR gemonitord. Ook voor de Maas geldt dat een internationaal overstromingsrisicobeheerplan 2016-2021 is opgesteld met daarin doelen en concrete maatregelen om het overstromingsrisico te beperken.

Bilateraal loopt er een onderzoek met Noordrijn-Westfalen naar de betekenis van de nieuwe normering en het overstromingsrisico in het grensgebied. Met dit onderzoek wordt een beter inzicht verkregen in de overstromingsrisico's in het grensgebied, waaronder de invloed van mogelijke overstromingen net bovenstrooms van Lobith op het gewenste beschermingsniveau in Nederland in 2050, en inzicht in kosteneffectieve maatregelen. Daarnaast is Noordrijn-Westfalen bezig met het uitvoeren van de geplande dijkversterkingen. Deze dienen eind 2025 gereed te zijn. Over de voortgang wordt jaarlijks gerapporteerd aan het parlement in Noordrijn-Westfalen. Nederland wordt via de bilaterale werkgroep Hoogwater op de hoogte gehouden. Bilateraal vindt voor de Grensmaas de afstemming plaats in de Vlaams Nederlandse Bilaterale Maascommissie.

5. Is het nieuwe beleid duurder of goedkoper?

Voor het nieuwe waterveiligheidsbeleid wordt voorlopig hetzelfde budget gehanteerd. Door de risicobenadering worden de investeringen gerichter uitgevoerd waardoor er meer veiligheid wordt gerealiseerd met hetzelfde budget. In 2023, nadat er een nieuw landelijk beeld is, wordt er geëvalueerd of het budget toereikend is.

6. Hoe wordt er voor meer waterbewustwording bij de burgers gezorgd?

De overheid is bezig om meer en beter te communiceren over water. In 2014 is de ontwikkeling van de campagne 'Ons Water' gestart. Deze campagne communiceert onder andere over waterveiligheid. Onderdeel hiervan is de app 'Overstroom ik', waarin per postcode staat hoe hoog het water kan komen bij een dijkdoorbraak en waar je naartoe kan vluchten. Een ander onderdeel is 'De week van ons Water', die tweemaal per jaar wordt georganiseerd. Hierin kunnen overheden hun deuren open zetten en publiek laten zien wat zij doen op watergebied en waarom dat belangrijk is. Projecten in uitvoering gebruiken hun eigen projectcommunicatie en kunnen ook naar Ons Water verwijzen. Het is en blijft een belangrijke taak van alle overheden om goed over hun werk te communiceren.

Wijziging Waterwet

1. Waarom is er een wetswijziging?

Nu zijn er grote verschillen in bescherming tegen een overstroming in Nederland. Ook verandert het klimaat en zijn het aantal inwoners en de economische waarde de laatste decennia toegenomen. Bovendien is onze kennis over dijksterkte en overstromingsverloop toegenomen. Daarom is het nieuwe waterveiligheidsbeleid in het Deltaprogramma ontwikkeld. Nu verankeren we dit nieuwe beleid in de wetgeving.

2. Waarom heeft de nieuwe norm twee waardes: de signaleringswaarde en de ondergrens?

Om tijdig te kunnen starten met een versterking. De signaleringswaarde geeft bij overschrijding de beheerder het signaal dat deze op termijn versterkt moet worden. Hij kan starten met de voorbereidingen. Dat is noodzakelijk omdat het voorbereiden en uitvoeren van versterkingsmaatregelen in de praktijk een aantal jaren duurt. De ondergrens is de wettelijke waarborg van de veiligheid. Keringen die voldoen aan de signaleringswaarde voldoen ook altijd aan de ondergrens.

In het huidige systeem heeft de kering één waarde. Het nadeel hiervan is dat voor de afgekeurde keringen daarna pas met het voorbereiden van de versterking wordt gestart. De kering voldoet dan gedurende de gehele periode tot aan de versterking niet aan de norm.

3. Wat is de signaleringswaarde?

De signaleringswaarde is een overstromingskans voor een kering. Alle primaire waterkeringen in Nederland hebben een signaleringswaarde gekregen tussen de 1 op 300 en de 1 op 100.000. Periodiek wordt beoordeeld of de primaire waterkeringen nog aan de signaleringswaarde voldoet. Als de kering niet meer aan de signaleringswaarde voldoet, is dit een signaal dat deze op termijn versterkt moet worden.

4. Wat gebeurt er als een kering niet aan de signaleringswaarde voldoet?

Als een kering niet aan de signaleringswaarde voldoet, start een proces dat leidt tot maatregelen die de kering versterken. Voor dat proces is over het algemeen zeker 10 jaar de tijd, omdat de signaleringswaarde strenger is dan de ondergrens. Wanneer de feitelijke versterking wordt uitgevoerd, hangt af van verschillende factoren, zoals de mate van urgentie, de beschikbaarheid van financiële middelen, de complexiteit van de benodigde maatregelen en uitvoeringscapaciteit. De prioritering en programmering van de versterkingsopgaven gebeurt in het Hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP).

5. Wat is de ondergrens?

De ondergrens is de wettelijke waarborg van de veiligheid. De ondergrens geeft de maximaal toelaatbare faalkans voor een kering weer. De kans van de ondergrens is meestal drie maal groter dan de kans van de signaleringswaarde. Bijvoorbeeld, bij een dijktraject met een signaleringswaarde van 1/30.000, past een ondergrens van 1/10.000. De ondergrens is nodig om te kunnen vaststellen of het afgesproken beschermingsniveau wordt geboden. Dit moet uiterlijk in 2050 het geval zijn. Verder wordt de ondergrens gebruikt voor het bepalen van de termijn waarop de kering versterkt moet zijn als de signaleringswaarde is overschreden. Tot

slot is de ondergrens nodig voor het ontwerpen van een kering, zodat de kering aan het einde van de levensduur nog het gewenste beschermingsniveau biedt.

6. Wordt er beoordeeld aan de signaleringswaarde of aan de ondergrens?

De waterkeringbeheerders beoordelen de primaire waterkeringen. Deze beoordeling levert een veiligheidsoordeel op dat wordt afgezet tegen de signaleringswaarde en de ondergrens.

7. Wanneer start de eerste beoordelingsronde?

In 2017 start de eerste beoordelingsronde. In 2023 wordt hierover voor het eerst gerapporteerd aan de Tweede Kamer. Vervolgens zijn er tot 2050 nog twee beoordelingsrondes. In deze latere rondes kan een verfijnder veiligheidsbeeld worden gegenereerd.

Hoogwaterbeschermingsprogramma (HWBP)

1. Hoe gaat het HWBP om met de nieuwe normering in haar programmering?

Met het concept HWBP 2017-2022 is de overstap gemaakt naar de nieuwe normering. De projecten zijn opnieuw geprioriteerd, nu op basis van afstand tot de nieuwe norm. De overstromingskansen uit Veiligheid Nederland in Kaart 2 zijn vergeleken met de overstromingskans van de nieuwe norm. Hierdoor staan de meest urgente projecten volgens de nieuwe norm hoog in het programma.

Daarnaast zijn aan het programma 2017-2022 13 normtrajecten toegevoegd waarvan de veiligheid naar verwachting relatief sterk afwijkt van de nieuwe norm. De urgentie van deze trajecten moet in 2017 worden bevestigd met een veiligheidsoordeel door de beheerders, waarbij de Inspectie Leefomgeving en Transport aangeeft of het veiligheidsoordeel conform de WBI procedure voor deze trajecten tot stand is gekomen.

Tot slot zijn er ook nog zogenaamde 'tussenstukken' toegevoegd aan reeds geprogrammeerde projecten. Dit zijn stukken die wel voldoen aan de huidige norm, maar waarschijnlijk niet aan de nieuwe norm. Het is efficiënter om deze bij de lopende projecten mee te nemen. Ook hier moet wel eerst een ILT-oordeel komen voor ze betaald kunnen worden.

Overigens wordt in de projecten al sinds enkele jaren ontworpen op de nieuwe norm.

2. Op welke manier wordt waterveiligheid afgewogen met meekoppelkansen om de volgorde te bepalen?

Het afwegen van meekoppelkansen doen de beheerders zelf. Zij bepalen hun projectscope en maken afspraken over cofinanciering met de andere belanghebbende partijen. De meekoppelkansen wegen niet mee in de plek op het programma. Daarin blijft de prioritering

op urgentie leidend. Wel kan een waterschap besluiten om een project eerder uit te voeren dan geprogrammeerd. Ze financieren het dan zelf (voorfinanciering) en krijgen subsidie op het moment dat ze normaal aan de beurt zouden zijn in het programma. De rente in de tussentijd is voor eigen rekening van de beheerder (soms betalen andere partners hieraan mee). In de praktijk blijkt dat er vanuit het HWBP vaak al eerder terugbetaald kan worden dan gepland.

3. Op welke manier worden innovaties meegenomen binnen het HWBP?

Projecten die een innovatie toepassen, die mogelijk ook andere projecten beter/goedkoper/sneller maakt, hoeven geen 10% eigen bijdrage te betalen, maar krijgen 100% financiering uit HWBP. De meeste innovaties worden op dit moment verder ontwikkeld of uitgetoetst in projectoverstijgende verkenningen. De lessen die daar worden getrokken, zullen worden benut door andere projecten. Bijvoorbeeld een nieuwe techniek of nieuw inzicht over de opgave. Innovaties hebben geen invloed op het programma anders dan deze financiële afspraak en de projectoverstijgende aanpak.

4. Op welke manier kunnen meekoppel mogelijkheden gefinancierd worden?

Het geld vanuit HWBP is alleen beschikbaar voor waterveiligheid. Als een meekoppelkans een project duurder maakt, dan zal het waterschap of een andere partij dit zelf moeten financieren. Vaak is het wel zo dat de totale maatschappelijke kosten lager zijn dan wanneer de opgaven apart zouden worden aangepakt. Zie voor meer informatie [deze link](#).

5. Hoe wordt ruimtelijke kwaliteit behouden?

Er wordt onder andere gewerkt met een brede verkenningsfase: andere opgaven in een gebied worden in beeld gebracht en er wordt breed gezocht naar oplossingen. Er is minimaal sprake van inpassing, waardoor de ruimtelijke kwaliteit nooit achteruit zal gaan. Vaak biedt het feit dat er wordt gewerkt aan de waterkering kansen om het meteen net iets mooier te maken. Een stap verder is het meekoppelen. De werkwijze in HWBP moet ertoe leiden dat dit zo vroeg mogelijk in beeld is, zodat het nog op tijd is om mee te worden genomen in het project. Zie hier voor meer informatie over [landschappelijke inpassing](#).

6. Wanneer komt een kering in aanmerking voor HWBP-subsidie?

Een kering komt voor HWBP-subsidie in aanmerking als deze niet aan de signaleringswaarde voldoet als gevolg van een wijziging van de norm of een wijziging in de hydraulische belasting en een wijziging in de rekenregels om de sterkte van een kering te bepalen.

7. Moeten veel dijken versterkt worden door de nieuwe normering?

De verwachting is dat een groot deel van de waterkeringen versterkt moet worden, met name in het rivierengebied. Uit de eerste beoordelingsronde zal blijken hoe groot het aandeel is van de keringen dat versterkt moet worden om aan de nieuwe normen te voldoen. Voor het versterken van alle keringen is genoeg tijd, omdat de nieuwe normen

toekomstgericht zijn. Bij het opstellen van de normen is vooruitgekeken naar 2050. De bedoeling is dat alle keringen in 2050 aan de nieuwe normen voldoen.

Communicatie

1. Wat is de landelijke communicatiestrategie?

Met DGRW, de Unie van Waterschappen, Waterschappen, HWBP, Staf Deltacommissaris en STOWA is afgesproken dat we de communicatie laten lopen via de eigen communicatiekanalen. Deze organisaties maken ook zelf de communicatiemiddelen. Er is een communicatie-afstembgroep, waarin deze middelen worden besproken en gedeeld.

2. Welke communicatiemiddelen zijn er beschikbaar?

Er zijn al veel communicatieproducten gemaakt, zoals een inleidende presentatie over het nieuwe waterveiligheidsbeleid, een verdiepende presentatie over de nieuwe normering en diverse filmpjes en brochures. Alle producten staan op de inlogpagina van de website van de deltagcommissaris, onder het tabblad communicatie. Via [deze link](#) kun je een inlogaccount aanmaken.

3. Wie vertelt het nieuwe waterveiligheidsbeleid aan de burger?

Voor communicatie in de regio zijn waterschappen, provincies en Rijkswaterstaat zelf aan zet. Door de Unie van Waterschappen worden periodiek bijeenkomsten georganiseerd om uitleg te geven over het nationale beleid en de communicatie daarvan. Voor meer informatie, neem contact op met de Unie van Waterschappen.

Opleidingen

1. Hoe leren keringbeheerders werken met de nieuwe instrumenten: het wettelijke beoordelingsinstrumentarium (WBI) en het ontwerpinstrumentarium (OI)?

De STOWA biedt cursussen aan voor verschillende doelgroepen. Eén cursus is bedoeld voor technici waarin het ontwerpen en beoordelen met de nieuwe instrumenten wordt uitgelegd. Er is ook een cursus voor beleidsmedewerkers waarin het nieuwe waterveiligheidsbeleid wordt uitgelegd. Zie voor meer informatie: opleidingen.stowa.nl.

2. Is de kennis op peil en blijft dat ook zo?

Momenteel wordt gewerkt aan een wetwijziging (beoogde ingangsdatum 1 januari 2017) om nieuwe normen voor primaire waterkeringen, gebaseerd op de risicobenadering, vast te leggen. Deze overgang, tezamen met nieuwe kennis en de overgang van het toezicht naar

ILT, leidt tot grote veranderingen in het beoordelen, ontwerpen, aanleggen, beheren en onderhouden van de primaire keringen. De kennis hierover is nog schaars in de watersector. STOWA trekt, i.s.m. RWS-WVL, mede namens de UvW, DGRW en HWBP het opstellen en uitvoeren van een opleidingsplan om invulling te geven aan de behoefte van de verspreiding van kennis.

Doel van het opleidingsplan is de keringbeheerders op alle niveaus (management en bestuur, beleidsmedewerkers, toetsers, ontwerpers, datamanagers, vergunningverleners en handhavers en beheer en onderhoud) van de noodzakelijke informatie en kennis te voorzien. Naast de beheerders zijn ook de Inspectie voor Leefomgeving en Transport (ILT), ministerie van I&M, marktpartijen en provincies in beeld. Voor het hoger onderwijs wordt een lesboek ontwikkeld. Vanwege nieuwe (zij)instroom in de sector en personeelwisselingen, moeten ook vanaf 2018/19 mensen opgeleid worden. De ontwikkelde cursussen dienen dan via het reguliere cursusaanbod van aanbieders van cursussen uit de markt worden gegeven.

3. Welke cursussen zijn er?

Er is gekozen voor een pragmatische aanpak om snel te kunnen starten gezien de grote behoefte aan opleidingen en om gaandeweg te kunnen leren van ervaringen. In de afgelopen periode (2015-april 2016) zijn de volgende cursussen en andere activiteiten gerealiseerd:

- 1-daagse masterclass voor bestuur en management;
- 3-daagse cursus voor beleidsmedewerkers;
- 2-daagse basiscursus beoordelen en ontwerpen met de nieuwe normering;
- 1-daagse cursus voor ILT;
- Ontwikkeling van het leerhuis (overzicht doelgroepen, leerunits en leermethoden);
- Ontwikkeling lesmateriaal hoger onderwijs en marktbenadering;
- Het boekje 'waterveiligheid, begrippen begrijpen' (uit 2007) is geactualiseerd en digitaal beschikbaar;
- Oplevering van een website: opleidingen.stowa.nl.

In 2016-2018 is verder voorzien:

- (Verdere) ontwikkeling en geven van cursussen voor alle doelgroepen (15 cursussen);
- Ontwikkeling lesboek hoger onderwijs;
- Ontwikkeling e-learning-module(s) voor aantal basisonderwerpen;
- Ontwikkeling 2-minutenfilmpjes voor basisonderwerpen;
- Train-de-trainer (t.b.v. vergroten aantal docenten);
- Bijdragen aan de ontwikkeling van een website met kennis over implementatie nieuwe normering voor keringbeheerders (en markt) en afstemming met

aanverwante initiatieven die ook bijdragen een opleiding/kennisoverdracht (denk aan de kennis&kunde-platforms).

4. Op welke manier kan de markt zich opleiden om te werken met het WBI en OI?

De markt kan tegen de kostprijs deelnemen aan de STOWA-cursussen voor specialisten. Klik [hier](#) voor meer informatie.

Techniek

1. Welke instrumenten zijn al / komen beschikbaar voor de beoordeling en het ontwerpen met overstromingskansen?

Op dit moment is er een handreiking beschikbaar voor het ontwerpen met overstromingskansen (**Handreiking ontwerpen met overstromingskansen, OI2014v3**, juli 2015). Deze is primair bedoeld voor de verkenningen die starten binnen het Hoogwaterbeschermingsprogramma maar biedt ook inzicht bij andere vragen. Dit ontwerpinstrument groeit mee met de ontwikkelingen die spelen en wordt wanneer nodig herzien. In het najaar van 2016 wordt een nieuwe versie verwacht.

De minister stelt een ministeriële regeling op voor het beoordelen van primaire waterkeringen (het **Wettelijk Beoordelingsinstrumentarium, WBI2017**) die eind 2016 gepubliceerd wordt. Het is de bedoeling dat de ministeriële regeling in januari 2017, tegelijk met de wijziging van de Waterwet, in werking treedt. Bij de regeling hoort software. Voor de eenvoudige toets en de gedetailleerde toets per vak komt deze beschikbaar in januari 2017. Een beoordeling op trajectniveau kan dan plaatsvinden met de hulp van experts. In 2019 volgt er een softwarepakket waarmee de goed opgeleide beheerder ook zelfstandig een berekening per traject kan maken.

2. Op welke manier kunnen keringbeheerders zich voorbereiden op het werken met overstromingskansen?

Vorbereiden op het werken met overstromingskansen kan op verschillende manieren, die elkaar aanvullen.

Er kunnen **cursussen** gevolgd worden, o.a. voor managers, beleidsmedewerkers en specialisten (opleidingenaanbod op www.opleidingen.stowa.nl). Interne processen bij de beheerder kunnen 'opgelijnd' worden, bijvoorbeeld door het opstellen van een beoordelingsstrategie. Ook kan er al gestart worden met het verzamelen of klaarzetten van data die nodig is voor beoordeling of ontwerp. Tenslotte wordt de nodige kennisuitwisseling georganiseerd via het [Kennis en Kunde Platform](#) en het [KennisPlatform Risicobenadering](#) (KPR)

3. Hoe zit het met het datamanagement voor het beoordeling van de primaire waterkeringen?

De beheerders verzamelen de gegevens die nodig zijn voor de beoordeling. Dit gebeurt voor een deel al in 2016, zodat de beoordelingen in 2017 sneller van start kunnen gaan. Voor meer informatie over datamanagement en de voorbereiding ervan, klik [hier](#).

4. Waarom is er een naamswijziging van Wettelijk Toetsinstrumentarium (WTI) naar Wettelijk Beoordelingsinstrumentarium (WBI)?

De eerste reden is om de systeemsprong van het huidige beleid naar het nieuwe beleid te markeren. De tweede reden is dat de uitkomst van de toetsing 'vroeger' en de komende beoordeling verschillend is. Met het WTI werd getoetst of een waterkering hoog en sterk genoeg is om een extreme conditie te kunnen keren. Het antwoord hierop is voldoet of voldoet niet aan de norm en is daarmee een binaire schaal. Na inwerkingtreding van de nieuwe norm zal met het nieuwe beoordelingsinstrumentarium worden beoordeeld welk beschermingsniveau een waterkering biedt. Dit niveau wordt dan vergeleken met zowel de signaleringswaarde als de ondergrens. De beoordeling wordt in categorieën in afstand tot de norm weergegeven en is daarmee meer genuanceerd.

5. Wat is het Wettelijk Beoordelingsinstrumentarium (WBI) en wat is de WBI software?

Het WBI is een ministeriële regeling waarin het instrumentarium wordt vastgesteld. Het WBI beschrijft alle afspraken, stappen, verantwoordelijkheden, verplichtingen en randvoorwaarden, die nodig zijn om de primaire keringen te kunnen beoordelen volgens de nieuwe normen. De beoordeling zoals deze staat voorgeschreven in het WBI wordt ondersteund door de WBI software. Voor meer informatie over de software, klik [hier](#).

6. Waarom is er een nieuw Wettelijk Beoordelingsinstrumentarium (WBI)?

In de wijziging van de Waterwet zijn nieuwe normen opgenomen, die bepaald zijn door een herijking van de risicobenadering van de waterveiligheid. Er is de laatste decennia veel nieuwe kennis opgedaan op het gebied van dijksterkte en overstromingsverloop. Hierdoor is de herijking mogelijk geworden. Een voortvloei is dat hiermee ook de beoordelingssystematiek verbeterd moet worden. Dit is het nieuwe WBI.